



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCXLVI. De Electione duodecim Apostolorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

da sunt bona exercitia, & Sanctorum suffragia ferventiùs imploranda. De Festo in Festum proponere debemus, quasi tunc de hoc sæculo migraturi, & ad æternum Festum perventuri. Ideoque sollicitè nos præparare debemus in devotis temporibus, & devotiùs conversari, atque omnem observantiam distriktiùs custodire, tanquam brevi Præmium laboris nostri à DEO recepturi. Atque iste conatus extensio manùs est, quâ ariditas sanatur.

PUNCT. III. *Exeuntes autem Pharisei consilium faciebant adversus eum, quomodo perderent eum. JESVS autem sciens recessit inde.* Matth. v. 14. Sic & tu vincere cum possis, interdum cede sodali. Et saltem inconsulto concepta adversus te odia, ac ingratitude patienter sustine, cum Christus odia ex consilio & magna deliberatione adversus se concepta patienter sustinuerit.

MEDITATIO CCXLVI.

De Electione duodecim Apostolorum.

Luc. 6. v. 12. Matth. 10. à v. 1. Marc. 3. v. 13.

PUNCTUM I. *Factum est autem in illis diebus* (quibus Iram Judæorum declinans ad mare Galilææ turbam docuit, & plurimos ægros, ac à Diabolo obsessos curavit) *exiit in montem orare, & erat pernoctans in Oratione DEI.* Luc. 6. v. 12. Locus Orationis, nempe mons, significat ascensionem & Elevationem mentis supra omnia terrena, ita ut nihil horum distrahat, vel detineat. Tempus nocturnum denotat quietem animi ab omnibus functionibus & sollicitudinibus :
hæc

hæc duo vel maximè observanda sunt orantibus. Finis hujus Orationis tam prolixæ ac devotæ colligitur ex sequentibus fuisse, ut bene succederet tam grave negotium, quale est, Electio Apostolorum; licet autem ex parte eligentis nec erroris, nec sinistra affectionis fuerit periculum; voluit tamen Christus nobis Exemplum dare, præmittendi Orationem ejusmodi actibus, & negotijs magni momenti: & simul indicare, quantâ ex parte eligendorum opus sit Gratiâ, Auxilijs, & Divinis influxibus ad aptè gerendum munus Apostolatûs, & ad satisfaciendum Vocationi Divinæ ad Vitam Apostolicam, & Vitam Religiosam, Apostolicæ similem: quàm proinde ipsi vocatis & electis necessaria sit devota & constantis Oratio ab ijs fundenda, quâ impetrent Gratiâ Vocationi suæ integrè satisfaciendi.

PUNCT. II. *Et cum dies factus esset, vocavit Discipulos suos, & elegit Duodecim ex ipsis, quos & Apostolus nominavit.* Luc. 6. v. 13. Horum nomina omnes tractati Evangelistæ referunt. Addit S. Marcus v. 17. Simoni inditum esse nomen Petrus, Jacobo & Joanni nomina Boanerges, quod est, Filij Tonitru: de Judæis autem omnes faciunt mentionem, quòd factus fuerit proditor, ac traditor Christi. Isti itaque sic descriptæ Electioni duodecim Apostolorum ex reliquo numero Discipulorum (quorum adhuc fuerunt Septuaginta duo, saltem succedente tempore) factæ plenarie die Divinæ Sapientiæ & Providentiæ, & cum nomine Apostolorum tribuenti illis singularem Potestatem, & Gratiâs prorsus singulares ac eximias, similis est Electio ad statum Religiosæ Perfectionis: cuius proinde speciale, sublimèque (montis celsitudine indicatum

dicatum) ac ingens Beneficium non tantum præ Septuaginta duobus, sed præ innumeris alijs tibi collatum, per comparisonem cum Vita Apostolica gratus agnosce, & summi æstima, simulque omnem curam & solitudinem adhibe, ne aut Vocatione Divina excidas, aut illi non satisfacias; quem timorem incutere poterit exemplum Judæ, ab Evangelistis tam unanimiter propositum.

PUNCT. III. Considera monita specialia, recens electis Apostolis à Christo tradita apud S. Matthæum hic c. 10. *Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in Zonis vestris. v. 9. Non peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta, neque virgam. v. 10. Ecce ego mitto vos, sicut oves in medio luporum. Estote ergo prudentes, sicut serpentes, & simplices, sicut columbæ. v. 16. Et eritis odio omnibus hominibus propter Nomen meum: qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. v. 22. Non est discipulus supra Magistrum, nec servus supra Dominum suum. v. 24. Qui non accipit Crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. v. 38. Qui invenit Animam suam, perdet illam, & qui perdiderit Animam suam propter me, inveniet eam. v. 39.*

MEDITATIO CCXLVII.

Christus predicat in Monte.

Luc. 6. v. 17. Matth. 5. v. 1.

PUNCTUM I. Postquam Christus in monte Galilææ, ab urbe Capharnaò versus occidentem tribus milliaribus Italicis distante, nec procul à mari, urbèque Bethsaida dissito, duodecim Apostolos elegerat:

De: